До комсомольців і молоді тимчасово окупованих областей Галичини

Ми, комсомольці та молодь Галичини, «визволені» московськими загарбниками, відбувши в «добровільно-примусовому» порядку зібрання, присвячені підсумкам роботи 3-го Пленуму ЦК ЛКСМУ, робимо власні підсумки й з нагоди цього передаємо вам полум'яний Націоналістично-молодіжний привіт!

Дорогі юнаки і дівчата!

Успішний, «всеперемогаючий» наступ жидо-московської Червоної Армії наближає день остаточної перемоги над чорними силами проклятої Москви. Світла година перемоги близька, як ніколи.

«Доблесна» орда гарматного м'яса Сталіна «визволила» майже всю нашу Україну. Зруйновано багато сел і міст, «визволено» наших братів білорусів...

Продовжуючи політику царської імперіалістичної Росії — Сталін-Загарбник підступом й брутальною силою простягає свою криваву руку по Фінляндію, Литву, Румунію, Болгарію; на «звільнених» і приєднаних теренах скажеє терор НКВД.

Московські полки, биті так часто на кожному кроці як німцями, так і національними Визвольними Арміями, уперлися в мур спротиву Заходу.

За три роки війни на західньому фронті москалі втратили: більше 21.500.000 солдатів та офіцерів убитими і полоненими, до 120.000 танків, 92.000 літаків, більше 463.000 гармат. Лише в часі «літньої офензиви» большевики втратили вже 2.000.000 солдатів і офіцерів, величезну кількість техніки. Взято в полон 17 червоних генералів. За три роки війни перейшло на німецький бік і змагається в лавах національних Визвольних Армій багато міліонів бійців, десятки тисяч офіцерів й сотні генералів. Лише за останні дні на українській ділянці фронту перебігло на німецьку сторону понад 11.000 червоноармійців, разом з командним складом. Очевидно ці тисячі найсвідоміших бійців червоної армії так рвуться на Захід, що й НКВД їх стримати не може! Першим їх бажанням є — **дайте нам змогу в Рядах Визвольних Армій змагатися проти навали східньої деспотії, дайте змогу битися за інтереси народу, за визволення і розкріпощення наших братів, що дісталися в пайзури московсько-большевицького ката!**

В перших лавах цієї священної боротьби йде молодь нашої тимчасом поневоленої Батьківщини. З піною ненависти й люти на зубах шматують нас наші вороги, вічні і запеклі вороги української Нації — московські запроданці й жидки: партія й Москва високо оцінили цю мерзоту за її «бойові діла» в застінках НКВД —орденом бойового червоного прапора — що вам, друзі й нагадуємо.

Безприкладна боротьба поневолених народів з Москвою й їх героїчна постава захоплює цілий світ і підіймає міліони активних борців на бій за визволення з під сталінського чобота, на визвольну боротьбу проти червоної Москви. Прикладом є численні партизанські загони в большевицькому запіллю, що собою репрезентують народний Визвольний Рух.

«Союзники» Сталіна — англо-американські капіталісти, такі-ж визискувачі працюючого люду, як їхній приятель з Кремля, допомогли технікою й харчами большевикам вдертися не лише на наші землі, але й на території кількох сусідних з СРСР держав. Допомогли й тепер самі злякалися твору рук своїх, шукають з переляку між німецькими полоненими фахівців, які на випадок війни з большевиками — моглиб бути при англо-американських частинах інструкторами... Можна лише сказати, що «не поможе бабі кадило», бо сталінських «союзників» виховуватимуть не полонені, а озброєні новою, досконалою зброєю німецькі і союзні Визвольні армії!

Всі народи СРСР ненавидять московський большевизм. Бо всюди, куди вдерлися москалі, вони несли кров і сльози, руїну і смерть. Вони намагалися розтоптати своїм брудним чоботом наше національне почуття, нашу честь, перет-

ворити нас в рабів, національних формою й всеросійських духом.

Московські загарбники, разом із зрадниками нашого народу, попихачами імперіалістичної Москви — в своїх мерзенних цілях намагаються запалити братовбивчу, міжусобну війну, нацьковуючи одну верству нашого народу на другу, розбиваючи єдність села і міста, вносючи розбрат в родинне життя.

Це вони, спираючися на наших землях на жидів, поляків і москалів—зруйнували і осквернили политу потом і кров'ю дідів, прадідів, батьків нашу землю.

Це вони — мракобіси перетворили школу в знаряддя розкладу й каліцтва дітей наших.

Це вони закатували сотні тисяч, ні в чім неповинних громадян за те лише, що вони не зрадили інтересів українського народу. Знову, як в часі першої окупації Галичини москалями — тисячі ешелонів, навантажених кращими синами і дочками українського народу, вивезено вже в большевицьку Московщину на каторгу.

Це вони забрали і забирають у всіх селян землю, худобу, коней, примушуючи «добровільно» останю ганчірку, послідній шматок хліба видерши з рук дитини — віддати ненажерливій Москві, «добровільно» жертвувати останю копійку на «танки»-кайдани на руки і ноги поневолених Москвою народів.

Це вони системою колгоспів і закріпощення робітництва відновляють сталінське кріпацтво, яке не встигли були довершити в часі першої окупації. Це вони зараз, відчуваючи близький кінець, грабують до нитки наші села і міста, наших людей. Це вони женуть зараз тисячі чоловіків і жінок, юнаків і дівчат на глум і знущання до сталінської Московщини!

Чи можемо ми далі це терпіти?

Ні, не можемо! Не повинні!

Дорогі юнаки і дівчата! Дорогі товариші тимчасово окупованих міст і сіл Галичини! Настав час Вашого визволення.

Червона Армія на порозі свого повного знищення. Від того, що її чекає, її ніщо врятимчасово окупованих міст і сіл Галичини! наші друзі з славних дивізій «Галичина» переможно повернуться до Вас — наші рідні друзі, брати і сестри!

Ми закликаємо Вас, друзі, мобілізуйте всі сили на активну боротьбу проти окупантів, всі, як один, беріть зброю і піднімайтеся проти загарбників!

Бийте сталінських посіпак, бийте скрізь і всюди, чим тільки можете. Не давайте большевицьким бандитам нищити ваші села і міста, забирати хліб, худобу, грабувати людей. Не давайте себе і товариша вивезти на глум і каторгу до Росії.

Піднімайте увесь нарід на активну допомогу партизанським загонам у ворожому запіллю. Ідіть в партизани.Створюйте партизанські загони, паліть червоні склади, руйнуйте шляхи, звязок і мости на шляхах підвозу до нашої землі зголоднілих москалів, на шляхах вивозу від нас нашого добра й наших людей!

Ховайте, закопуйте, або прсто нищіть Ваш хліб, а не давайте проклятим окупантам!

Пам'ятайте: чим більше ми знищимо москалів, тим швидше перемога, тим меньше ворог знищить Вас, тим скорше ми вирвемо з большевицького пекла наших братів на Великій Україні, Кубані, Буковині, Волині, тим краще ми допоможемо у Визвольній боротьбі Білорусам, Грузинам, Фінам, Литовцям, Болгарам й іншим, що зазнали такоїж гіркої неволі, як наш нарід.

Час розплати настав!

Допомогайте всім, чим тільки можете героїчній Визвольній Армії, Армії Европи проти диких орд Енкаведістів!

Москва! — Руки геть від України!

Смерть московським загарбникам!

Хай живе вільна українська Україна!

Хай живе Героїчна Українська Визвольна Армія—Армія Визволителька, вірний бойовий товариш непереможної Німецької Армії!

Хай живе єдність українського народу, не пошматованого в інтересах Москви на партії і комсомоли!

Хай живе наша гордість — дивізії «ГАЛИЧИНА»!

СЛАВА УКРАЇНІ!

Звернення підписали учасники Н-ського Збору активу Галичини.

2. Друкарня Укрінського Підпілля. Замовлення 82.